

і 1 кгр. бульбы, з іх па 100 гр. збожжа і 500 гр. бульбы прадалі дзяржаве з кожнага працадню. Жыцьцём ня хваліцца асабліва. От, кажа, перабіваемся з хлеба на ваду да з вады на хлеб. З жывёлы трымае карову, авечку, трое парасят, чатырох трусцоў, дзьве гусі і шэсьць курэй. Лёнік ходзіць у школу, усё зьбіраецца Лоры ліст напісаць, ды бяда, кажа, што ня ўмее. Да вучобы здатны, але лянуецца вучыцца, „рыхтык гэтак, як я, калі быў у яго гадох“, дадае Ігнась. Цікава было–б зьездзіць у Слабодку, паглядзець, як жывецца там цяпер.

Тваю лістоўку і ліст такжа атрымаў. А я думаў, што Вы як выберэцеся ўсе разам. Мо' б Міхееўна паглядзела хату. Зрэшты, глядзі, Анечка, сама, як зручней будзе. Як будзеш ехаць, не забудзься, любая, узяць прасьціну, а калі можна, дык і дзьве. Шкода, што ты ўсё–ж нічога не напісала наконт пераезду. Алесь пераехаў на заводскую кватэру, дык яго пакой вызваліўся. Сёньня хадзілі з Антосем глядзець. Вельмі–ж малы, калі браць яго мне. А Антось нешта не выяўляе асаблівай ахвоты ў зьвязку з тым, што там не дакляраюць гатаваць абеды, а па–другое, кажа, і сумна будзе. Музіць, трэба дабываць мне аднаму тут, а там мо' рушым на новае месца. Янку далі ўжо пашпарт, паедзе ў Менск.

Тут у нас запісваюць на курорты на свой кошт. Ці не запісацца мне? От куды толькі? А то–б за адным і месца новае падшукаць–бы там. Як ты ўважаеш на Ялту і Адэсу? Цалую Вас моцна.

Ваш Адзік.

№ 100. Ганьне, Элеаноры і Алесі Бабарэкам

24 сакавіка 1935 г.

Любыя і дарагія Анечка, Лорачка і Лялячка!

Гэтымі днямі купіў табе, Анечка, дзьве пары рэйтуз (блакітнага колеру). Для дзяцей ня было. Купіў яшчэ копчаных тараноў два кілё. Хацелася пераслаць Вам, ды ня было з кім, буду чакаць Вашага прыезду.

Вот што, Анечка. Ужо выдаюць аблігацый пазыкі 2 г. 2–й пяцігодкі. Зайдзі ты каторага дню ў кантору Горта і атрымай мае аблігацый сумаю 120 руб. З іх вазьмі адну аблігацую сторублёвую.

Ці паправіла ты, Анечка, гадзіннік? Калі не, то як будзеш ехаць да мяне, захапі і яго з сабою, тут паправім.

Гэта добра, што Стася займаецца гаспадаркай. Жывуць, прынамсі, не аб нішчымку, ды і занятак ёсьць, бадай, выгаднейшы, чым службовы, ува ўсякім разе спакайнейшы.

Анечка, ці не занялася ты сама мыцьцём бялізны? Не рабі ты гэтага сама. Вазьмі ты кабеціну якую і няхай мые. Табе і бяз бялізны хапае клопату. Глядзі, абавязкова сама гэтага не рабі. Ды ня сумуй, Анечка, без мяне. Клопат да сум так зьядаюць чалавека! А нам трэба сябе берагчы. І не ператамляйся, любая. А то, музіць, і ператамляся, вот і „расклеілася“, як ты кажаш.

Цалую Вас моцна.

Ваш Адам.

Лорачка, напішы, якія ў цябе поспехі за трэцюю чвэрць? Як праводзіш вакацыі? Чым займаешся? Ці прыслалі табе і Лялі лісты Галя і Ляля?

Як пацяплее, прыяжджай, Лорачка, да мяне з Ляляю. Цалую Вас моцна.

Ваш тата.